

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการรบกวนแบบสตรูปต่อการบอกสีและการอ่านคำของผู้ใหญ่ตอนต้นและผู้สูงอายุ

สมมติฐานในการวิจัย

ผลของการรบกวนแบบสตรูป จะทำให้

1. ผู้สูงอายุใช้เวลาในการบอกสีและการอ่านคำในแต่ละประเภทของแผ่นรายการมากกว่าผู้ใหญ่ตอนต้น
2. เวลาที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการบอกสีจากแผ่นรายการ $BK < CW$ และ UD และ $BU < CW$ และ UD
3. เวลาที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการอ่านคำจากแผ่นรายการ $BK > CW$ UD และ BU

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผ่นรายการสี 1 ประเภท และแผ่นรายการคำ 4 ประเภท ในแต่ละประเภทจะมีคำบอกชื่อสี 4 สี ได้แก่ แดง ม่วง เขียว เหลือง ทั้งหมด 64 คำ โดยแบ่งออกเป็น 2 แถวๆ 32 คำ (ยกเว้นแผ่นรายการสีที่ใช้สัญลักษณ์แทนคำ)

1.1 CP (a color-patch) ประกอบด้วยตัวสัญลักษณ์ XXX ใช้ตัวอักษร Arial ขนาด 18 พิมพ์ด้วยหมึกสีแดง เหลือง ม่วง และเขียว

1.2 CW (an incongruent color-word) : คำบอกชื่อสีที่ไม่สอดคล้องกับสีหมึกที่พิมพ์ ใช้ตัวอักษร Browalia New ขนาด 26 เช่น คำว่า แดง จะถูกพิมพ์ด้วยหมึกสีม่วง

1.3 BK (a backward-incongruent color-word) : คำบอกชื่อสีที่ไม่สอดคล้องกับสีหมึกที่พิมพ์ สะกดแบบกลับหน้าเป็นหลัง ใช้ตัวอักษร Browalia New ขนาด 26 เช่น คำว่า แดง เปลี่ยนเป็น **งดแ** แล้วพิมพ์ด้วยหมึกสีเขียว

1.4 UD (an upside-down incongruent color-word) : คำบอกชื่อสีที่ไม่สอดคล้องกับสีหมึกที่พิมพ์ สกอตตามปกติและกลับหัวกลับหาง ใช้ตัวอักษร Browalia New ขนาด 26 เช่น คำว่า ๕๒๗ จะถูกพิมพ์ด้วยหมึกสีเขียว

1.5 BU (a backward and upside-down incongruent color-word) : คำบอกชื่อสีที่ไม่สอดคล้องกับสีหมึกที่พิมพ์ สกอตแบบกลับหน้าเป็นหลังและกลับหัวกลับหาง ใช้ตัวอักษร Browalia New ขนาด 26 เช่น คำว่า ๗๒๕ จะถูกพิมพ์ด้วยหมึกสีม่วง

5. กระดาษบันทึกการทดสอบ
6. ดินสอหรือปากกา
7. นาฬิกาจับเวลา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัย และตรวจคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความตรงด้วยการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิและหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือด้วยวิธีทดสอบซ้ำ
2. ช่วงการทดสอบ ผู้วิจัยแนะนำตัวเองกับผู้รับการทดสอบ และอธิบายวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย จากนั้นผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือให้รับการทดสอบทำแบบทดสอบด้วยความตั้งใจ ผู้วิจัยจัดให้ผู้รับการทดสอบนั่งด้านหนึ่งของโต๊ะโดยหันหน้าเข้าหาผู้วิจัย ใช้แสงธรรมชาติในการทดสอบ จากนั้นผู้วิจัยอธิบายวิธีการทดสอบอย่างละเอียด
3. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบเป็นรายบุคคลตามขั้นตอน
4. ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกเวลาลงในกระดาษบันทึกการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเวลาในการบอกสี เวลาในการอ่านคำ (วินาที) โดยจำแนกตามระดับอายุและประเภทของแผ่นรายการสีและแผ่นรายการคำ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเวลาในการบอกสี และเวลาในการอ่านคำระหว่างกลุ่มที่มีระดับอายุและประเภทของแผ่นรายการแตกต่างกัน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางรูปแบบประสม (Two-way Analysis of Variance (Mixed Design)) เมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบด้วยวิธีของ Tukey

ผลการวิจัย

ผลของการรบกวนแบบสตรูปทำให้

1. ผู้สูงอายุใช้เวลาในการบอกสีและการอ่านคำในแต่ละประเภทของแผ่นรายการมากกว่าผู้ใหญ่
ตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เวลาที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการบอกสีจากแผ่นรายการ $BK < CW$ และ UD และ $BU < CW$
และ UD อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เวลาที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการอ่านคำจากแผ่นรายการ $BK > CW$ UD และ BU อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาเพิ่มเติมว่าผลของการรบกวนแบบสตรูปมีผลกระทบต่อบุคคลในจังหวัดต่างๆ ทั่วทุก
ภาคของประเทศแตกต่างจากบุคคลในกรุงเทพมหานครหรือไม่ เนื่องจากอาจมีปัจจัยที่แตกต่างกันเพื่อนำ
มาเป็นข้อมูลการศึกษาเกี่ยวกับผลของการรบกวนแบบสตรูปต่อคนไทย